

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 51. Responsa ad Bulgaros.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. *in Quadragesima, se contineant. Illo i-*
 A. C. 366. *tem tempore, quo mulier infantem lactat.*
 c. 64. *Post partum vero, quando voluerit, Ec-*
 c. 68. *clesiam intret.*

§. LI.

Responsa ad Bulgaros.

Quod pertinebat ad criminum vindic-
 tam, istud, dicebat Pontifex, Bul-
 garos edocendos ex Legibus Romano-
 rum, quas Episcopus deferebat. No-
 c. 26. 27. &c. luit tamen, ut hos libros apud eos relin-
 queret, ne abuterentur. Cum enim le-
 g. 13. ges ab eo petiissent circa negotia tem-
 poralia, Pontifex respondet: *Lubenti*
animo vobis misissemus libros, quos credi-
dissimus necessarios, si sciremus, virum ap-
ud vos existere, ad eos explicandos ido-
neum. Præterea Bulgari non ea modo
 exquisiverant, quæ ad Religionem, sed
 etiam ad mores patriæ suæ natura nec
 bonos nec malos spectabant; quale illud
 c. 42. erat, an bene ageret Rex ipsorum, si so-
 lus cibum sumeret, quantum nomine do-
 c. 49. tis uxoribus suis dandum esset, & an il-
 læ femoralibus uti possent. Tanta erat
 c. 59. illius gentis simplicitas. Item sciscitati
 c. 8. fuerant de usu multiplicis superstitionis,
 quam Papa damnat. Hujusmodi erant:
 c. 35. Dies auspiciatos inauspiciatosve observa-
 re, vel etiam auguria, aut carmina ma-
 gica. Ægris aliquid, cibi instar, sumen-
 dum

dum dare de quodam lapide, quem eis salutem esse credebant, aut infirmis ligaturam quamdam ad sanitatem recipiendam sub gutture adhibere. Non nihil superstitionis Bulgari ad Græcis acceperant, quale erat, ex verbis libri subito aperti, primo occurrentibus divinare; quod aliquam affinitatem cum sorte Sanctorum habere videtur.

In proelium progredientes, dies, horas & auguria observare solebant; hinc Pontifex suadet, ut in bellum profecturi, prius Ecclesias frequentent, Missarum solemniis intersint, oblationes afferant, eleemosynas distribuant, nullum genus charitatis in proximum negligant, confessionem peccatorum Sacerdotibus faciant, Sanctam Communionem accipiant, in castris preces consuetas non omittant, quod in bellorum periculis multo magis Dei auxilio indigerent. Cum hactenus in Signo militari caudam equi portassent, quemadmodum hodieque Turcæ, jam Pontifex suadet, ut signum sanctæ Crucis sufficiant. Obtestatur, ut inita pacis fœdera sancte servarent; prohibet vero ea cum Infidelibus pangi, nisi forte hoc remedio ad cultum veri Dei pertrahi possint. Vult, ut imposterum jurantes manus ponant super Evangelium, cum antea super gladium jurare consuevissent.

Sæculum IX.
A.C. 866.

c. 79.

c. 35.

c. 34.

c. 33.

c. 81.

c. 82.

c. 67.

Sæculum IX.

A. C. 866.

c. 72.

c. 73.

c. 93.

Conc. Nic.

can. 6.

Sup. Lib.

XI. §. 10.

Quæritis, inquit Papa, an apud vos Patriarcha ordinari possit? qua de re nihil definire expedit, donec ad nos reversi fuerint Legati nostri; unde discemus, quis sit in regione vestra Christianorum numerus & quæ concordia. Nunc dabitur vobis Episcopum, quem, postquam numerus Christiani populi auctus fuerit, Dignitate Archiepiscopali ornabimus. Is Episcopos ordinabit, qui in causis majoris momenti ipsum habebunt judicem, eoque defuncto Successorem creabunt & consecrabunt, quin necesse fuerit huc ad nos recurrere, quia magna est locorum distantia. At ille non nisi Corpus Jesu Christi consecrare poterit, donec a sancta Sede Pallium acceperit, sicuti Galliarum omnes, Germaniæ, & aliarum Regionum Archiepiscopi agere comprobantur. Veraciter illi habendi sunt Patriarchæ, qui illis præsent Ecclesiis, quas ab Apostolis institutas fuisse exploratum est, quales sunt Ecclesia Romana, Alexandrina, & Antiochena. Constantinopolitanus autem & Jerosolymitanus Antistites, licet dicantur Patriarchæ, non tantæ tamen Auctoritatis, quantæ Superiores existunt. Nam Constantinopolitanam Ecclesiam, nec Apostolorum quicumque instituit, nec Nicæna Synodus ejus mentionem aliquam fecit; sed solum quia Constantinopolis nova Roma dicta est, ejusdem

ejusdem civitatis Episcopus Patriarcha ^{Sæculum IX.}
 appellatus est, favore Principum potius ^{A. C. 866.}
 quam ratione. Jerosolymitanus autem ^{Nic. can. 7.}
 Præsul licet & ipse Patriarcha dicatur, ^{93.}
 & secundum antiquam consuetudinem,
 atque Nicenæ Synodi exemplum honoran-
 dus sit, ipsi tamen eadem Synodus tan-
 tum Episcopi titulum tribuit, salva e-
 jus Metropolitanæ (*) auctoritate. Cete-
 rum Patriarcha Alexandrinus a Romano
 Papa secundus est. Nemo non videt, Pa-
 pam non alio ductum consilio tam ac-
 curate distinguere, quam ut in mente ^{ad Bulgaros.}
 Bulgarorum Auctoritatem Patriarchæ
 Constantinopolitani (***) minueret.

Tum profequitur:

N 5

Judi-

(*) Nempe Cæsariensis in Palæstina. Ni-
 colaus Papa in hoc loco addit sequentia: *Sed*
& in eadem Sancta & Magna Synodo nequa-
quam Jerosolymitanus, sed Æliæ Episcopus
dicitur. Nam vera Jerusalem tantum in Cæ-
lis est, quæ est Mater nostra. Illa vero Jeru-
salem terrestris, secundum quod Dominus præ-
dixit, adeo funditus ab Ælio Hadriano Im-
peratore Romano destructa est, ut in ea nec la-
pis super lapidem sit derelictus, & ab eodem
Ælio Hadriano in alio est loco constructa; ita
ut locus Dominicæ Crucis extra portam, nunc
intra cernatur. Tom V. Conc. Edit. Paris.

(**) Parum æquus Nicolao Pontifici hic vi-
 detur

Sæculum IX.

A. C. 866.

- Judicium pœnitentiæ, quod postulat*
Episcopi nostri, quos in patriam vestram
misimus, in Scriptis secum deferent; non
Sæculares tale quid habere non conve-
nit. Idem intelligi volumus de Codice
Missæ. Id est de Sacramentario seu
Missali; ergo Canones pœnitentiales &
formula Sacramentorum adhucdum illa
ætate erant arcanum solis Sacerdotibus
cognitum. Rursus Papa: Laicos non o-
portet judicium ferre in Presbyteros aut
Clericos, nec eorum vitam ad examen
vocare, sed istud Episcoporum Auctori-
tati competit. Criminum rei, qui ad
Ecclesias confugiunt, inviti non abstra-
hantur, sed parcatur sanguini, & pœni-
tentiæ secundum judicium Episcopi vel
Presbyteri subjiciantur.
- Dicitis, quod in patriam vestram mul-*
ti ex diversis locis Christiani, Græci,
Armeni aliique advenerint, qui multa &
varia loquuntur, & petitis, ut vobis pu-
rissi-

detur Fleurius. Nequaquam Papa auctoritatem Patriarchæ Constantinopolitani minuit, sed talem exhibet & explicat, qualis erat. Unde etiam clarissime contra Protestantes probatur, Auctoritatem Romani Pontificis a tempore Jesu Christi & Apostolorum sumpsisse originem, e contra potestatem Patriarcharum Constantinopolitanorum ab Imperatorum favore fuisse profectam.

rissimam Doctrinam indicemus. *Fides* Sæculum IX.
Ecclesiæ Romanæ semper sine macula fuit. A. C. 866.
 Mittimus ad vos Legatos nostros & Scri-
 pta unde sanam Doctrinam hauriatis, nec
 unquam tanquam novellas plantas vos ex-
 colere cessabimus. Ceterum, si modo ve-
 ra fidei veritas ad vos perveniat, pa-
 rum nostra refert, quo prædicante id
 fiat. Talia sunt Responsa Nicolai Papæ
 ad Consulta Bulgarorum, in quibus Pon-
 tificex imprimis conatur feroces hujus na-
 tionis mores delinire, atque ad Leges
 humanitatis & charitatis Christianæ
 mansuefacere; nam nisi hæc subesset in-
 tentio, difficulter approbari possent quæ-
 dam decreta, quæ exercitium justitiæ
 & potestatis publicæ labefactare viden-
 tur; qualia illa sunt, cum prohibet, ne
 iudices tormentis ex quoquam exprimant
 criminis confessionem, & vult, ut
 calumniatoribus & veneficis venia con-
 cedatur, item illis, qui non equis, non
 armis, quemadmodum deberent, ad mi-
 litaria obsequia instructi essent, & mul-
 tis aliis gravium delictorum reis. At-
 tamen in his Responsis antiquorum ri-
 tum Ecclesiæ Romanæ, & Disciplinæ
 Ecclesiasticæ, illo ævo vigentis, pretiosa
 documenta invenimus.

c. 86.

c. 97. 84. 85.

c. 40.